

ACTA DE LA SESSIÓ DEL PLE MUNICIPAL

Núm. 2019A021000019
Tipus de sessió: Extraordinària-Urgent
Data: 15 d'octubre de 2019
Hora d'inici: 12:15 h
Hora d'acabament: 12:39 h
Lloc: Sala de Plens

Assistents

Jordi Viñas i Xifra, president
Isabel Alberch Fugueras, regidora
Alexandre Barceló Llauger, regidor
Antoni Vidal Sastre, regidor
Cristina Alarcón Piedra, regidora
Fermí Cunill García, regidor
Joan Martín Puntada, regidora
Ángeles Gemma Nuñez Pérez, regidora
Luisa Blanch Fulcarà, regidora
Maria Pujolràs Blasco, regidora
Fernando Fernández Tello, regidor
Margarita de Arquer Carreras, regidora
Anna Fusté Pujol, regidora
Josep Valentí Feixas, regidor
Jesús Vilaplana Birba, regidor
Cristina Sibina Nogué, regidora
Marta Guillaumes i Pibernat, regidora

M. Lourdes Palomino Pellicer, secretària
Anna Costejà i Cros, interventora

Excusa la seva absència

Núria Heras Colomer, regidora
Sergi Fabri Llaveró, regidor
Sergio Concepcion Yañez, regidor
Cruz Riol Lázaro, regidor

Desenvolupament de la sessió.

Una vegada comprovada per la secretària l'existència del "quòrum" necessari, perquè la sessió pugui ser iniciada, es passen a tractar els assumptes inclosos en l'ordre del

dia.

Els regidors dels grups municipals que presenten la moció, ERC-AM, JxS i IPS-CUP, renuncien a cobrar l'assistència al Ple extraordinari i urgent.

1r.- RATIFICACIÓ DE LA URGÈNCIA DE LA CONVOCATÒRIA.

El Ple de l'Ajuntament ratifica per 12 vots a favor (ERC-AM, JxS i IPS-CUTP) i 5 vots en contra (PSC-CP) la urgència de la convocatòria.

2n.- MOCIÓ PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'ERC-AM EN RESPOSTA A LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPREM I PER DEMANAR L'AMNISTIA PER A LES PERSONES PRESES POLÍTIQUES CATALANES I EN DEFENSA DEL DRET D'AUTODETERMINACIÓ. EXP. 2019A034000071.

El Sr. Alcalde intervé i diu: Abans de començar aquesta moció dir que els grups que presentem aquesta moció renunciem a cobrar aquest Ple per assistències, hi ha algun altre regidor que vulgui fer el mateix? És la moció en resposta a la sentència del Tribunal Suprem i per demanar l'amnistia per a les persones preses polítiques catalanes i en defensa del dret a l'autodeterminació. Doncs passem a la lectura de la moció.

El Sr. Joan Martín intervé i diu: Des del PSC votarem en contra d'aquesta moció per diferents motius que ara detallarem, però principalment perquè des de fa molt temps, els i les socialistes hem defensat el diàleg dins la llei, la negociació i el pacte com l'única via possible per trobar una resposta a la situació que s'està vivint al nostre país. Malauradament no hem estat escoltats i fa temps que es va optar per la confrontació, la "judicialització", els actes i les declaracions unilaterals. I d'aquesta incomprensió, d'aquell xoc de trens, d'aquell tenim pressa, d'aquells Europa ens mira, d'aquelles accions unilaterals, d'aquells *a por ellos*, d'aquella manca de diàleg, d'aquelles querelles ens trobem en aquesta situació. Amb una sentència que no soluciona cap conflicte. Avui se'ns convoca per parlar d'aquesta sentència i de les reaccions que han de provocar, però permeteu-me que comenci amb unes paraules que no són meves però que defineixen molt bé la situació en la que ens trobem i diuen així: "Som lliures d'estar en desacord amb la llei però no desobeir-la. Cap home per molt important o poderós que sigui i cap concentració de gent per rebel que sigui, té dret a desafiar un Tribunal de Justícia. Si aquest país arribés a aquest punt on qualsevol home o grup d'homes, pogués desafiar les resolucions judicials o la Constitució, llavors cap llei estaria lliure de dubte, cap jutge estaria segur en les seves funcions i cap ciutadà segur dels seus conciutadans." Aquestes paraules són del President John Fitzgerald-Kennedy davant de la negativa del Governador de Mississipí de complir les lleis federals en aquell temps davant de la situació que hi havia a les Universitats d'aquell Estat. Aquestes eren les paraules que us volia referir, la nostra posició és comprensible. Una discrepància contra la sentència però no és comprensible utilitzar precisament la sentència per continuar amb l'enfrontament entre catalans, en voler arribar a una legítima aspiració com la independència a base de denigrar l'Estat, les seves institucions i de buscar dreceres que no compten amb amplis consensos. Vivim en un estat de dret amb separació de poders i l'actuació del poder judicial es desenvolupa des del respecte als drets i llibertats emparats per la Constitució amb les màximes garanties i total transparència, tal com ha reconegut en relació al judici i ha recordat també l'Associació de jutgesses i jutges per la democràcia. Totes les sentències són opinables i aquesta també i el nostre estat de dret empara la llibertat d'expressió i els drets de reunió i manifestació d'aquestes opinions; sempre i quan, es produeixin amb civisme, tolerància i respecte. Hem de rebutjar mocions com la que

presenten avui que són un intent d'enfrontar la legitimitat de les resolucions judicials amb el caràcter representatiu de les institucions que han de representar-nos a tots i totes, i per tant a les diferents opinions que conviuen a la nostra societat. És erroni i irresponsable generar falses expectatives sobre una eventual sol·licitud d'amnistia que no es correspon amb la realitat política i legal del nostre país. Ara, és hora d'obrir una nova etapa presidida pel respecte a la legalitat i a les institucions i presidida també per una ferma voluntat de diàleg, un diàleg per recosir la societat i que contribueixi a tancar les ferides profundes provocades pel procés independentista i les seves conseqüències. El PSC, ferm defensor del diàleg dins la llei, crida a la serenitat i al respecte per a totes les opinions i esmerçarà tots els esforços per a superar aquests moments difícils i per trobar camins d'entesa entre els catalans i amb tots els espanyols. És per això que continuarem treballant per a la convivència en el sí de la societat catalana i perquè es retorni a la política per cercar solucions a un problema que és eminentment polític.

La Sra. Cris Sibina intervé i diu: Em sap molt de greu que aquí es parli de pressa. Pressa? Tenim pressa? Ahir quan ens vam concentrar a la Plaça U d'Octubre de Girona, s'escoltaven càntics com "L'Estaca" de Lluís Llach o com "Què volen aquesta gent?" de Maria del Mar Bonet. Són càntics de fa més de 40 anys i estan més actuals que mai. La llei s'ha anat dibuixant en funció de les demandes de la ciutadania. Hi ha gent com Rosa Parks que van haver de vulnerar les lleis perquè es poguessin transcriure els drets i aquí estem fent això, no estem reclamant només independència, la independència és l'objectiu, però a aquesta gent se l'ha empresonada per tenir el dret a vot, el dret a poder dialogar, el dret a que es faci justícia.

El Sr. Alcalde intervé i diu: Sr. Martín, em permetrà una petita rèplica sense entrar o voler entrar massa en polèmiques però sí que em sembla que el que no pot fer el seu partit és girar la cara com si això no anés amb vostès. Em sembla realment preocupant que un partit que es diu socialista, obrer i espanyol no sigui capaç de seure's en una taula, vostè parla de diàleg, diàleg es refereix també a la sentència de l'Estatut, per exemple, no? Això també és diàleg. És a dir, el poble de Catalunya vota i referma un estatut i la justícia espanyola es passa per alt el diàleg que s'havia tingut a l'hora d'aprovar aquest Estatut, però el que no poden fer és girar la cara. No poden amagar el cap a sota l'ala i dir que tot això ja ens està bé, que tot això és culpa de una colla de eixelebrats i que d'alguna forma el que volem és trencar amb l'Estat. Doncs sí, volem trencar amb l'Estat i ho volem fer d'una forma pacífica i democràtica com ho hem fet sempre Sr. Martín, com ho hem fet sempre. La sentència del judici, ve a dir i el que ve a fer és criminalitzar a l'independentisme i com a demòcrata li hauria de preocupar. Però no li hauria de preocupar com a demòcrata pels independentistes, li hauria de preocupar com a demòcrata per al seu país, per Espanya i això li hauria de preocupar molt perquè la sentència realment posa en perill els drets democràtics i els drets bàsics de la ciutadania, el dret a la manifestació, el dret a la concentració, això realment sí que és preocupant. Avui fa 79 anys els feixistes espanyols executaven al President Companys escollit democràticament pel poble de Catalunya. Han anul·lat vostès el judici al President Companys? Ahir els jutges espanyols sentenciaven a 70 anys de presó al govern democràticament escollit pel poble de Catalunya i miri si n'han passat d'anys, i com deia la Sra. Sibina, pressa. Pressa Sr. Martín? Pressa? Quants anys portem reivindicant pacíficament i democràticament els nostres drets? Li he dit abans, el pitjor de la sentència no és que condemni a l'independentisme, que ho fa, és que condemna molts drets de qualsevol ciutadà, sigui o no independentista. Senyors del PSOE, després de 40 anys sembla que seran capaços de treure la tomba al dictador del Valle de los Caídos, facin també el favor no només de treure el franquista sinó també treguin el franquisme de les seves institucions o seran còmplices del feixisme.

El Sr. Joan Martín intervé i diu: Sense voler entrar en la discrepància que deia el Sr. Alcalde que no volia entrar, si es fixa quan parlava de tenir pressa eren eslògans de les manifestacions que convocaven pacíficament, no ho hem dit de cap altra manera en cap moment des del nostre partit. Aquesta frase de "tenim pressa" no és pas nostre, és seva. Bàsicament, recollim les seves paraules. Per més que li sàpiga greu al Sr. Alcalde que com ens té acostumats només parla en aquest plenari per parlar del procés independentista, nosaltres som el PSC. En cap moment hem girat l'esquena a la societat a la que representem, en cap moment hem volgut dividir-la, sempre hem estat amatents i escoltant ambdós costats. Aquest procés ha portat a aquesta divisió i és una de les coses que més greu em sap i més hem recriminat a la situació que ens ha portat tots aquests esdeveniments. Deia que en breu sortirà el franquista del Valle de los Caídos i així ho esperem. Ho hem buscat i s'ha fet sempre a través de tots els mecanismes que legalment hem tingut i per això probablement s'ha demorat tant. Com ja hem parlat alguna vegada en aquest plenari pel que fa referència al judici sumaríssim del President Companys, estarem d'acord que pot arribar aquest moment, però insto al seu partit a presentar aquesta proposta al lloc que té la viabilitat legal per fer-ho que és el Congrés dels Diputats. És molt fàcil demanar coses als altres quan vostè té un grup al Congrés i fins ara, que sàpiga, no han presentat aquesta proposta. Estic segur que arribat el moment es pot parlar i en aquest cas estic segur que molts representants, i al menys parlo per mi, podria estar d'acord en aquesta proposta. No vull continuar creant discrepància, les opinions són diferents. Recordar a la Sra. Sibina que persones com la Sra. Parks o altres com l'estudiant de color de la universitat de Mississippí, les batalles no eren contra la legalitat, eren batalles contra la legalitat de facto que posteriorment, o com justificava el senyor President Kennedy havia de complir-se i permetre que aquell estudiant pogués anar a aquella universitat, com així va ser al final. Hem de complir la llei i en aquest cas hem de ser conseqüents, estem en un estat democràtic i de dret. La Sra. Cris Sibina intervé i diu: Quan la Sra. Parks va assegurar-se en el seient que no li tocava, no crec que la llei li permetés, però va ser un símbol a l'hora de reivindicar el seu dret, a l'hora de demanar el dret a vot i de votar és un reclam o un dret fonamental.

El Sr. Alcalde intervé i diu: Sr. Martín, al final cadascú amb les accions s'acaba col·locant a un costat o altre, no seré jo qui l'acabi de definir. Vostès amb les seves accions es van situant. Parla que han estat en ambdós costats i com fent de crossa, escoltant, per això es manifesten amb l'extrema dreta, a favor del 155, crec que això és estar o intentar buscar punts de diàleg o punts d'acord. Pel que fa referència a la presentació per part del meu partit, en aquest cas la proposta al Congrés dels Diputats no li sabia dir i per tant no vull dir alguna cosa que no sigui certa. Diria que alguna proposta està feta o havia estat feta en el Congrés dels Diputats. No posaré la mà al foc, potser m'equivocaria. Sí recordo alguna llei de memòria històrica. No entraré perquè tampoc sé exactament les dades. Sr. Martín, els agraeixo, s'han mantingut en el plenari, hi ha altres grups que han marxat, això del diàleg, parlar i escoltar no els interessa. Amb aquesta sentència i per tancar la moció, els grups independentistes ens sentim realment dolguts i preocupats per la deriva de l'Estat espanyol i així ho volem fer manifest en aquesta moció perquè com deia abans no només entenem que queden tocats els drets dels ciutadans que som independentistes sinó que també queden tocats els drets dels ciutadans en general. Amb la sentència segurament es posen en dubte molts dels drets que la ciutadania havia tardat molts i molts anys en aconseguir i ens ha de preocupar als independentistes i als no independentistes.

Ningú més demana la paraula i, sotmesa la moció a votació, queda aprovada amb el resultat que consta en el text de l'acord:

"Definitivament, la democràcia a l'Estat espanyol mostra símptomes inequívocs d'estar tocada de mort. Oriol Jonqueres, Carme Forcadell, Jordi Sánchez, Jordi Cuixart, Jordi

Turull, Raül Romeva, Josep Rull, Quim Forn i Dolors Bassa han estat condemnats amb penes de presó. I Meritxell Borràs i Carles Mundó, amb multes i inhabilitació. Aquest ha estat un judici polític que mai s'hagués hagut de produir. Tornem a dir alt i clar que en democràcia votar no és cap delictes. Les idees no es jutgen. I és per això que reclamem la llibertat de totes les persones preses i exiliades polítiques, perquè no han comès cap delictes.

Vivim amb tristesa i profunda indignació la sentència, que suposa una vulneració dels drets polítics individuals de les persones condemnades, de les preses i exiliades polítiques, i una retallada dels drets i llibertats col·lectives. El judici i la sentència ens han conduït a un estat d'absoluta excepcionalitat. Vivim moments molt greus, moments en què es posa de manifest que l'aparell de l'Estat espanyol actua intentant abolir la pluralitat política, vulnera la legitimitat del poble de Catalunya a decidir el seu futur lliurement, agredeix el dret que tenim a transformar la societat a través de la independència. I, al mateix temps, avui tornem a constatar que les forces polítiques de l'Estat són incapaces de fer ús del diàleg com a instrument de resolució del conflicte.

Aquesta sentència no ens atura. Al contrari, ens enforteix com a moviment per debilitar el règim del 78. I és que, una vegada més, reivindicuem el dret a l'autodeterminació, el dret a treballar pacíficament per esdevenir República Catalana, lliure, neta, justa i que treballi per garantir la igualtat d'oportunitats entre tota la ciutadania catalana. Cap sentència ens aturarà. Plantem cara a la voluntat repressora de l'Estat espanyol, i ho fem mobilitzant-nos, reclamant diàleg, reivindicant la via política i democràtica de resolució del conflicte. Demanem l'amnistia per a totes les persones condemnades i perseguides.

Reprovem l'actitud sostinguda de l'Estat espanyol, que ha dimitit de la seva responsabilitat de fer front i donar resposta a les demandes de la ciutadania, per via dialogada i pacífica. Convé recordar, per exemple, que, el maig d'aquest any 2019, el grup de treball sobre detencions arbitràries de Nacions Unides va fer pública una resolució que instava l'Estat espanyol a deixar en llibertat de forma immediata l'Oriol Jonqueres, en Jordi Cuixart i en Jordi Sánchez, que es trobaven a presó preventiva.

L'incompliment d'aquesta resolució va ser una mostra més que l'Estat actua desoïnt qualsevol resolució, tractat internacional (com la Carta de les Nacions Unides i el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics que recullen el dret a l'autodeterminació) o totes les manifestacions pacífiques del poble de Catalunya a favor de la independència i la República Catalana. I aquesta actitud és molt greu. Per això la denunciem, perquè, malauradament, ens recorda etapes autoritàries en què no hi havia garantits els drets polítics ni les llibertats de la major part de la ciutadania.

Reivindicuem justícia, i ens disposem a liderar de nou la lluita antirepressiva, democràtica, pacífica i a favor dels drets i les llibertats. La situació d'excepcionalitat que estem vivint, agreujada especialment per la confirmació de la sentència, afecta tothom, afecta la quotidianitat dels pobles i ciutats del nostre país i de totes les persones que hi vivim.

El Ple acorda per 12 vots a favor (ERC-AM, JxS i IPS-CUP) i 5 vots en contra (PSC-CP),

PRIMER. Manifestar el rebuig a la sentència condemnatòria emesa pel Tribunal Suprem en relació al judici de l'1 d'octubre i la causa independentista, constatant que representa una regressió dels drets i les llibertats de la ciutadania de Catalunya.

SEGON. Reclamar la llibertat immediata de tots els presos i preses polítiques i exigir l'amnistia de tots ells i elles, i de tots els exiliats i exiliades, com a reconeixement de l'absència de cap delictes vinculat a la celebració del referèndum de l'1 d'octubre i a qualsevol altra acció política celebrada durant els dies previs i posteriors a aquesta data.

TERCER. Mostrar el compromís amb el dret a l'autodeterminació, dret polític fonamental recollit en tractats internacionals com la Carta de les Nacions Unides i el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, signats també per l'Estat espanyol, i reivindicar-lo com a dret en virtut del qual resoldre el conflicte polític existent, per via democràtica i pacífica.

QUART. Reafirmar-nos en el caràcter pacífic i no violent del moviment independentista català. Condemnar tots els intents de criminalització del moviment independentista que les seves diferents institucions, òrgans, poders i alguns mitjans de comunicació volen construir.

CINQUÈ. Exigir al govern de l'Estat espanyol que respecti la legitimitat de les persones escollides democràticament a les diferents institucions catalanes, així com les decisions i acords que se'n derivin, com a màxima expressió de la sobirania popular.

SISÈ. Comprometre'ns a treballar conjuntament amb el Parlament de Catalunya, del Govern de la Generalitat de Catalunya i convocar-nos a participar, com a representants legítims de la ciutadania, en una assemblea d'electes a favor dels drets polítics i la llibertat.

SETÈ. Mostrar l'adhesió de l'Ajuntament de Salt a totes les mobilitzacions de rebuig a la sentència del Tribunal Suprem, tant a nivell nacional com internacional, i convidar la ciutadania a participar en totes les lluites compartides i pacífiques a favor dels drets i les llibertats. I comprometre'ns a participar en l'acte convocat pel President de la Generalitat el dia 26 d'octubre al Palau de la Generalitat.

VUITÈ. Expressar la més ferma voluntat de seguir treballant, dia rere dia, per garantir els drets i les llibertats de tota la ciutadania de Salt, la defensa del diàleg i dels principis democràtics i la pluralitat política, així com el respecte a la separació de poders, imprescindible en qualsevol estat de dret.

NOVÈ. Fer avinent la situació de repressió política i de vulneració de drets fonamentals que estem vivint com a ciutadania i com a país als municipis agermanats.

DESÈ. Fer arribar aquest acord a la Presidència del Parlament de Catalunya, a la Presidència de la Generalitat de Catalunya, a la Presidència del Congrés de Diputats, a la Presidència del Govern de l'estat, a la Presidència del Parlament Europeu, a l'Associació Catalana de Municipis i a l'Associació de Municipis per la Independència. I donar conèixer el contingut d'aquesta moció a la ciutadania del municipi pels mitjans que es creguin oportuns."

I no havent-hi més assumptes a tractar el president aixeca la sessió, de la qual, com a secretària, estenc aquesta acta.

Signat electrònicament